

samløbe sig væsentlig om de Hovedspørgsmaal, hvorunder Forslaget maatte ses, om Anerkjendelsen af de Principer der vare nedlagte dertil, og inden man kunde samle sig om bestemte Konklusioner, der kunde faae Udtryk enten i en Anbefaling af Regjeringens Lovforslag, som det foreligger, eller i Endringsforslag. Men det Arbejde, der saaledes nødvendiggjordes, fordi der her ligesom er foregaaet et Spring ud i Mørket, har ikke været uden Frugt; det er ved et Samarbejde, som det glæder mig at omtale det, har været aldeles fritaget for ethvert Spor af politiske Dissenters Indflydelse, lykkedes at komme til væsentlig Enighed om, at man i alt Væsentligt burde godkende og slutte sig til Grundtankerne i Regjeringsforslaget. Vi have i Udvalget anerkjendt, at det var rigtigt at søge en Sikkring for Arbeiderne imod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbejdet i visse Erhverv, som medføre en vis Fare, at det var rigtigt at lægge de Bidrag, som maatte kræves til at opnaa denne Sikkerhed, paa Arbejdsgiverne, at det i det Væsentlige maatte gjælde de Erhverv, de Virksomheder, som Regjeringsforslaget havde optaget, at Tilveiebringelsen af Midlerne maatte ske paa den Maade, som Regjeringsforslaget havde foreslaaet, nemlig ved det saakaldte Lignings-system, og ikke ved et Dæknings-system, og endelig at den nærmere Fremgangsmaade ved Tilveiebringelsen af Midlerne og Tildelingen af Hjælp i paa kommende Ulykkestilfælde væsentligt maatte lægges i Hænderne paa et Centralforsikringsinstitut, som oprettes under Indenrigsministeriet. Paa alle disse Punkter, der ere Hovedpunkter, har Udvalget i sin Helhed sluttet sig til Regjeringens Forslag. Paa andre Punkter har Udvalget i sin Helhed ogsaa forenet sig om Endringsforslag, hvoraf nogle ikke ere uvæsentlige — det væsentligste er Endringsforslaget, der gaar ud paa at udvide Sikkringsomraadet ikke saa ganske lidt — og det er mit Haab, at den Enighed, der har været tilstede i Udvalget herom, ikke vil støde paa Modstand hos Regjeringen, saaledes at der heller ikke fra den Side med Hensyn til disse Endringsforslag vil kunne ventes nogen Hindring for Lovforslagets Gjennemførelse. Naar jeg imidlertid saaledes fremstiller dette som Resultatet af Udvalgets Bearbejdelse af denne Sag, tør jeg naturligvis ikke paa den anden Side lægge Dølgemaal paa, at Alt dog ikke kan ses saa ganske lyst, thi der er bleven tilbage i Udvalget en Dissens. Det er vel kun paa to Punkter, men jeg tør ikke indstaa for, at ikke disse to Punkter kunne blive den lille Tue, der vælter Ræsjet, i alt Fald er jeg

bleven saa afvant med at se optimistisk paa Sagerens Gang her, at jeg ikke er uden Frygt for, at den Uenighed, der er bleven tilbage paa disse to Punkter, kan være det Skær, hvorpaa det Hele vil kunne strande, dersom der da ikke endnu kan opnaas Forstaelse.

Det som jeg nu først paa hele Udvalgets Vegne skal gjøre, er at rette den Opfordring til dette Thing, at det ved at vedtage Udvalgets Endringsforslag vil slutte sig til dets Formening om, at Lovforslaget i sine Hovedtræk er godt og sundt, teknisk rigtig gennemført, og at det sigter til at løse en Opgave, der sikkert ingenlunde bliver den eneste, der kan blive Spørgsmaal om paa dette Omraade, og at man, hvis det lykkes at føre denne Sag igjennem, der ved lægger en ikke uvigtig Sten til Bygningen af den sociale Lovgivning, der ikke kan sthydes bort. Jeg anbefaler altsaa Thinget at slutte sig til Udvalget paa alle de Punkter, hvori det i sin Helhed har tiltraadt Lovudkastet, og jeg vil strax med det samme her gjøre opmærksom paa, at Udvalget for ikke at tage flere Spørgsmaal op end der nødvendigvis er givet ved Kammen, har undladt at stille en Række Tillægsforslag, som det i sig selv stillede, og som gik ud paa at indrette en særegen Afdeling under det Institut, hvorigjennem den lovhjemlede Sikkring iøvrigt skulde fyldestgøres, nemlig en Afdeling for frivillig Sikkring, i hvilken ogsaa andre mindre vel økonomisk stillede Folk, der ramtes af Ulykkestilfælde under deres Arbejde, frivillig kunde sikkre sig paa sædvanlige Betingelser. Hele Udvalget har stadig den Formening, at det er en rigtig Tanke, at denne Vej bør betrædes, at det Institut, der skal oprettes, er særegent egnet dertil, og at det kan gjøre det uden synderlig Risiko, men vi erkjende, at det dog mere er et Program for Fremtiden, end at der er Tale om Noget, der umiddelbart kan bringes til Udførelse. Der var nemlig Tale om, at det vilde være nødvendigt for, at en saadan Afdeling kunde træde i Virksomhed, at Realisationen maatte udskydes en ikke ganske kort Tid, og vi have derfor ment ikke nu at burde tage disse Spørgsmaal med, idet vi beroligede os ved, at vi, af Hensyn til det tidligere ganske Uprøvede, der paa saa mange Punkter er i dette Forslag, have foreslaaet, at der som en sidste Paragraf skal tilføies Lovforslaget, at Loven skal til Revision inden en altså lang Marcke. Vi have nemlig forudsat, at Regjeringen inden den Tid vil have haft Leilighed til at overveje og eventuelt foretage Forarbejder med Hensyn til dette Punkt, saa